

معاونت امور زنان ریاست جمهوری گفته با پرچم آزادی بیان موضوعاتی را مطرح می کنند که در عمل جامعه را به سمت ناامیدی، یاس و امنیتی شدن فضاها ببرد.

برای اولین بار در تاریخ، دولت بدون نفت اداره می شود؛

معصومه ابتکار گفت: چیزی که مهم است جریان آزاد اطلاع رسانی است. این خیلی مهم است و خوشبختانه هم قانون اساسی ایران برای این موضوع خیلی مایه گذاشته و هم اینکه در حال حاضر دولتی که منتخب مردم است برای این شعار و وعده و پایبندی به این مساله که تا حد توانش برای باز کردن فضای رسانه کشور و دفاع از رسانه های آزاد، مستقل و منتقد و همینطور کاهش هزینه های انتقاد و حتی اعتراض و ایجاد فضایی برای نقد سازنده، همه ی تلاش خودش را کرده است.

در شرایطی که فضای مجازی مخالفان زیادی داشته و عده ای تلاش داشتند که محدودیت های زیادی را اعمال کنند تمام همت دولت و شخص آقای رئیس جمهور بر این بوده که سعی کند یک مقداری این فضا بازتر و آزادتر باشد ولی خب می دانیم که به هر حال این یک عرصه ی پرچالش است و خیلی روان نیست. در جاهای دیگر دنیا هم خبرنگاری کماکان جزو حرفه های پرخطر است و سختی کار آن بالا است و پرآسیب و کم درآمد است ولی خب خیلی مهم است. اینکه ما امروز در مورد سواد رسانه ای صحبت می کنیم به خاطر این است که مبتلای به بی سواد هستیم و این یک ابتلا است. بی سواد رسانه ای موضوعی است که می تواند یک جامعه را به صورت گسترده تحت تاثیر قرار دهد و به آن آسیب بزند و به روح و روان یک جامعه لطمه بزند. ممکن است این لطمه در لوا و با پرچم آزادی بیان باشد یعنی با پرچم آزادی بیان موضوعاتی را مطرح کنند که نه تنها به بسط فضا و آزادی و رفاه بیشتر و بهبود و اصلاح شرایط کمکی نکنند بلکه در عمل جامعه را به سمت ناامیدی و یاس و بیشتر امنیتی شدن فضاها ببرد. از بیرون که چنین هجمه ای داریم. در داخل هم اگر خودمان به داد خودمان نرسیم نگرانی خیلی زیاد می شود البته دولت که چنین کاری نمی کند و چنین اجازه ای نمی دهد منظور خود رسانه ها هستند. به عمد تلاش می کنند که حتی دستاوردها را هم تحقیر کنند و نادیده بگیرند و پیشرفت ها را انکار کنند. کوچکترین قدمی که برداشته می شود آنقدر بمباران می شود که دفن می شود؛ ماهیت خبر خوب هم که اصلا به طوری است که خیلی انرژی ای که خبر منفی دارد را ندارد. می گویند در رسانه تا حقیقت می آید بند کفشش را ببندد، دروغ سه دور دور دنیا چرخیده است. گاهی یک همگرایی بین جریانات ضد دولت داخل و جریانات ضد ایران خارج پیش می آید که در یک موضوع چنان هم صدایی می کنند که دیگر نمی توان از این هیاهو یک چهره ی واقعی یا یک خبر متعادل استخراج کرد.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از انصاف نیوز، ابتکار گفته:

انتقاد بسیار خوب و لازم است و نشان دهنده ی فضای آزاد و فضای تعامل و دور از فضاهای امنیتی است. بالاخره انتقاد آنقدر هزینه ندارد که منتقد احساس کند فوراً زندانی می شود. متأسفانه ما یک دوره ای چنین شرایطی داشتیم. کسانی که به رئیس جمهور انتقاد کردند زندان رفتند و محکومیت گرفتند. هنوز در احکام برخی موضوع انتقاداتی که به رئیس جمهور شده بود وجود دارد. مساله ی انتقاد با مساله ی تهمت متفاوت است. الان یک فضایی است برای تهمت زدن و بهتان که زیاد هم شنیده می شوند. اینها را باید تفکیک کرد. آزادی بیان این نیست که هر کسی هر تهمتی خواست بزند و هر دروغی خواست بگویند و اذهان عمومی را خراب کنند بعد هم بگویند آزادی بیان است. شکایتی هم وقتی می شود طرف می گوید ما حق انتقاد نداریم. انتقاد بسیار لازم و خوب است و دولت هم استقبال می کند. دولت حتما در کارش کمبود و کاستی دارد اما نقد یک فن است که به آن روش یا متودولوژی نقد گفته می شود؛ ما در روش نقدمان دچار مشکلات اساسی هستیم و به جای نقد منصفانه به موضع گیری می افیم و صرف اینکه طرف از طیف ما نیست و رقیب ما است، به هر ترتیبی شده می خواهیم نتیجه گیری مورد

نظر خودمان را داشته باشیم. مخالفان سیاسی آقای روحانی می‌گویند تمام مشکلات فعلی در اثر عملکردهای دولت است و کلاً وجود و اصلاً پدیده‌ای به اسم تحریم و خروج از برجام را نادیده می‌گیرند و می‌گویند تحریم اصلاً تاثیری بر مشکلات ندارد درحالی که خودشان هم می‌دانند که این حرف خیلی غیرواقع‌بینانه است و می‌دانند که بدترین تحریم‌ها در طول تاریخ ایران علیه کشور ما اعمال می‌شود و می‌دانند که شرایط خیلی برای اداره‌ی دولت سخت است و برای اولین بار در تاریخ کشور تقریباً دولت بدون نفت اداره می‌شود. این شرایط حتماً فوایدی دارد و حتماً مضرات و سختی‌های زیادی هم دارد.

ابتکار گفت:

تلاش عامدانه‌ای با یک همسویی بین جریان‌های داخل و بیرون هست که مردم را ناامید و خسته کنند و مردم به این نقطه برسند که هیچ فایده‌ای ندارد که رای بدهند. این کاهش مشارکت به نفع یک جریان خاصی است حالا سیر تایید صلاحیت‌ها جای خودش که خیلی جای بحث دارد اما در نهایت در فضای عمومی رسانه و فضای سیاسی به این سمت تلاش می‌شود که عموم مردم یعنی دهک‌هایی که همیشه در انتخابات‌ها آمده‌اند به خصوص طبقه‌ی متوسط به پای صندوق رای نیایند. آنهایی که با فکر، سلیقه و اندیشه آمده‌اند انتخاب کرده‌اند و تاثیرگذار بودند. یک جاهایی ما این تاثیرگذاری آشکار را دیدیم مثل دوم خرداد، ۹۲ و همینطور ۹۶. دیدیم که اگر بیايند می‌توانند اثر بگذارند؛ همینطور در انتخابات مجلس هم دیدیم که یک فراکسیون قوی شکل گرفت و جلوی خیلی مسائل را با وجود اینکه اقلیت بود گرفت و خیلی کارها مثل برجام را پیش برد ولی خب بالاخره یک اقلیت قوی است؛ همین. الان شرایط فرقی نکرده، یک خرده سخت‌تر شده اما مردم نشان دادند که اگر بیايند تغییر می‌دهند پس باز هم بیايند و قدرت خودشان را نشان دهند و از حق خودشان نگذرند.

برجسب ها: [دولت](#) [1]

[انتخابات](#) [2]

[حقوق زنان](#) [3]